

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ K. M.** a **2/ Ing. E. M.**, oboch bývajúcich v N, zastúpených JUDr. E. S., advokátkou so sídlom v N, proti žalovanému **J. M.**, bývajúcemu v N, zastúpenému JUDr. J. B., advokátom so sídlom v N, za účasti vedľajšej účastníčky na strane žalovaného **E. B.**, bývajúcej v N, **o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam**, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp.zn. 14 C 50/2003, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 15. marca 2007 sp.zn. 9 Co 92/2006 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nitra rozsudkom z 15. decembra 2004 č.k. 14 C 50/03-152 zrušil podielové spoluvlastníctvo účastníkov k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v kat.úz. N, zapísaným na liste vlastníctva č. X ako dom súpisné číslo X a pozemok parcela č. X – zastavané plochy a nádvoria o výmere X m², parcela č. X – záhrady o výmere X m² a parcela č. X – záhrady o výmere X m², a tieto nehnuteľnosti prikázal do bezpodielového spoluvlastníctva žalobcov. Zároveň uložil žalobcom povinnosť zaplatiť žalovanému titulom vyporiadania sumu 2 755 500 Sk do tridsiatich dní od právoplatnosti rozsudku a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcom náhradu trov konania 279 980 Sk do rúk ich vtedajšieho zástupcu JUDr. S. S. do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrok rozsudku vo veci samej odôvodnil výsledkami vykonaného dokazovania, z ktorého vyvodil záver, že sú splnené podmienky pre zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, pretože medzi

účastníkmi nedošlo k dohode o jeho zrušení, a keďže reálne rozdelenie nehnuteľností nie je dosť dobre možné, možno vykonať vyporiadanie ich príkázaním do bezpodielového spoluvlastníctva žalobcov tak, ako to títo v priebehu celého konania žiadali. Vychádzajúc z hodnoty nehnuteľností zistenej znaleckým dokazovaním 5 511 000 Sk považoval za primeranú náhradu za spoluvlastnícky podiel žalovaného polovicu z tejto sumy, t.j. sumu 2 755 500 Sk.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd na odvolanie žalovaného rozsudkom z 15. marca 2007 sp.zn. 9 Co 92/2006 rozsudok súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa zrušenia podielového spoluvlastníctva a príkázania nehnuteľností do bezpodielového spoluvlastníctva žalobcom, ako aj vo výroku o náhrade trov konania, potvrdil. V časti týkajúcej sa povinnosti žalobcov zaplatiť žalovanému titulom vyporiadania sumu 2 755 500 Sk rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že uložil žalobcom povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému titulom vyporiadania sumu 2 850 000 Sk do tridsiatich dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň uložil žalobcom povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť náhradu trov štátu 1 000 Sk a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov štátu tiež 1 000 Sk, a to na účet odvolacieho súdu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Napokon vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Potvrdenie prvostupňového rozsudku so zmenou vo výške finančného vyporiadania, ktorá vyplynula zo zmeny cenového predpisu a s tým súvisiaceho zvýšenia hodnoty nehnuteľností na sumu 5 700 000 Sk, odôvodnil jeho vecnou správnosťou.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Žiadal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vyčítal odvolaciemu súdu nesprávne právne posúdenie veci v otázke možnosti reálneho rozdelenia rodinného domu na dva samostatné byty, a tiež inú vadu konania spočívajúcu v nedostatočnej špecializácii znalca, z posudku ktorého súdy vychádzali.

Žalobcovia vo vyjadrení k dovolaniu navrhli tento mimoriadny opravný prostriedok ako neprípustný odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) preskúmal podané dovolanie z hľadiska jeho prípustnosti a dospel k záveru, že ho treba odmietnuť.

Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Prípustnosť dovolania proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu v zmysle cit. ust. § 238 ods. 1 O.s.p. je založená na rozdielnosti (nesúhlasnosti) rozsudku odvolacieho súdu s rozsudkom súdu prvého stupňa. O nesúhlasné rozsudky ide vtedy, ak okolnosti významné pre rozhodnutie veci boli posúdené oboma súdmi rozdielne tak, že práva a povinnosti stanovené účastníkom sú podľa záverov týchto rozsudkov odlišné. Odlišnosťou sa pritom nemyslí rozdielne právne posúdenie, pokiaľ nemalo vplyv na obsah práv a povinností účastníkov, ale iba taký záver, ktorý rozdielne konštituuje alebo deklaruje práva a povinnosti v právnych vzťahoch účastníkov. Pre posúdenie, či ide o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, nie je podstatné, či odvolací súd formálne rozhodol podľa § 219 alebo či postupoval podľa ustanovenia § 220 O.s.p. Rozhodujúci je obsahový vzťah rozsudkov súdov oboch stupňov v tom, ako rozdielne posúdili práva a povinnosti v právnych vzťahoch účastníkov konania. Významným nie je ani to, ako odvolací súd formuloval výrok svojho rozsudku, či ho napríklad formálne označil ako zmeňujúci, hoci v skutočnosti ide o potvrdzujúci rozsudok.

Z porovnania výrokových častí rozsudkov súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu v predmetnej veci a z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu je zrejmé, že napriek použitej formulácii o zmene rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku o výške sumy, ktorej zaplatenie z dôvodu vyporiadania bolo uložené žalobcom (a jej navýšení o 94 5000 Sk), je rozsudok odvolacieho súdu rozsudkom, ktorým boli práva a povinnosti účastníkov konania konštituované rovnako ako prvostupňovým rozsudkom. Odvolací súd sa stotožnil so zrušením podielového spoluvlastníctva účastníkov k označeným nehnuteľnostiam, s prikázaním týchto nehnuteľností do bezpodielového spoluvlastníctva žalobcom a s uložením povinnosti peňažného plnenia žalobcom v súvislosti s právom žalovaného na primeranú náhradu. Navýšením priznanej náhrady žalovanému rešpektoval jeho odvolaciu námietku o potrebe zistenia ceny hnutelností podľa platného cenového predpisu. Napokon žalovaný ani v dovolaní žiadne námietky voči výške tejto náhrady nevyslovil. Podľa názoru dovolacieho súdu treba preto rozsudok odvolacieho súdu vo vzťahu k rozsudku súdu prvého stupňa považovať ako celok za potvrdzujúci.

Prípustnosť dovolania účastníka proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu upravujú ustanovenia § 237 a § 238 ods. 2 a 3 O.s.p. So zreteľom na skutočnosť, že

rozhodnutiu odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie dovolacieho súdu obsahujúce právny názor v tejto veci, dovolanie podľa § 238 ods. 2 O.s.p. neprichádza do úvahy. Keďže vo výroku napadnutého rozsudku odvolací súd nevyslovil prípustnosť dovolania, dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 3 O.s.p.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 O.s.p.; nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovaného podľa § 218 ods. 1 písm.c/ v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobcovia si náhradu trov dovolacieho konania neuplatnili.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. decembra 2007

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :